



Informe

MATRIMONI FORÇAT O IMPOSAT PER TERCERS ENTRE LES DONES JOVES D'ORIGEN PAKISTANÈS

Associació **SALUD** Asociación **FAMILIA**

Barcelona, Setembre 2020

Amb la col·laboració de:



Amb el suport de:



ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.
2. OBJECTIUS
3. MATERIAL I MÈTODES
4. RESULTATS
5. CONCLUSIONS

*“La meva germana i jo parlem
sovint de com pensaríem
si haguéssim nascut a
Pakistan...”*

*Noia d'origen pakistanès de 17 anys,
Estudiant i resident a Barcelona.*

1. INTRODUCCIÓ

1.1. La població d'origen pakistanès a Catalunya

A Catalunya (2017) la població resident nascuda a Pakistan són 45.600 persones de les que un 25,9% són dones, registrant-se una taxa molt elevada de masculinitat. A la franja d'edat de 10 a 29 anys resideixen a Catalunya 12.937 adolescents i joves dels que un 31,9% són noies. La població d'origen pakistanès viu concentrada (88,57%) a la província de Barcelona i suposa el 5,5% de la població total resident en aquesta província.

L'any 2015 a la ciutat de Barcelona es van trobar diferències entre els joves autòctons i els joves nouvinguts pel que fa a la **taxa d'abandó precoç** dels estudis obligatoris (*Martínez-Celorio, 2016*) als 15 anys que era del 8% pels nouvinguts i del 3% pels autòctons incrementant-se als 18 anys quan es situava en el 28% pels nouvinguts i en el 15% pels autòctons. Per les mateixes dates al Districte de Ciutat Vella, els joves d'origen asiàtic, especialment els nois, tenien la taxa de graduació a l'ESO més baixa (60%) en comparació amb una taxa del 78% en el cas dels alumnes del Districte i del 89% quan ens referim als alumnes de Barcelona.

La trajectòria laboral dels joves pakistanesos, a l'igual que la d'altres joves immigrants per reagrupament familiar, es va concentrar en **itineraris d'abandó, atur i inactivitat a la llar** i s'estima que amb gran impacte entre les noies pakistaneses.

Si es revisa la identitat, llengua i participació cívica dels joves nouvinguts a Catalunya (*Martínez-Celorio i Marin, 2015*) trobem un 89% dels joves provinents de Xina i Pakistan situats en l'**alteritat**, un espai identitari antagonista a la *demos* que marca el corrent principal de la societat catalana i que implica poca o nul·la participació cívica, actituds i valors ideològics tradicionalistes o poc democràtics i identificació amb el país o la cultura d'origen, no pas amb la de destí. Cal assenyalar que l'alteritat no depèn tant de la religió musulmana, doncs els joves nouvinguts del Magreb presenten una taxa d'alteritat (62%) força més baixa.

Pel que fa als **matrimonis** celebrats a Catalunya (2016) es van produir 118 matrimonis on algú dels contraents era d'origen pakistanès, observant-se una elevada taxa de masculinitat doncs el 84,7% dels contraents van ésser homes. Els **nascuts vius** a Catalunya (2016) fills/es de mare pakistanesa van ésser 760 nounats, el que suposa el 4,15% dels naixements de mares estrangeres.

Entre les **famílies amb infants** ateses pels serveis socials de la ciutat de Barcelona (2016) el 6% provenen d'Àsia i majoritàriament del Pakistan vivint en el 82% dels casos en condicions de privació material severa i en el 43% en situacions de pobresa extrema (Martínez-Celorrío i Marin, 2018).

1.2. La rellevància del matrimoni en la cultura pakistanesa

El matrimoni juga un paper central i fonamental en la vida social al país d'origen i a les comunitats pakistaneses. Existeix una forta predisposició a pensar que els/les joves s'han de casar per motius de sexualitat, reproducció, parentesc, religió, cultura i benestar. Una persona no casada es considera incompleta, sexualment discapacitada o sense caràcter. El matrimoni és desitjable i necessari, per tant, **casar-se és un deure**. *Coram International* (2016) estima que a Pakistan l'edat mitjana del matrimoni és de 21,41 anys pels nois i de 18,77 anys per les noies. De forma aclaparant l'esposa és més jove que el marit a totes les capes socials.

A Pakistan l'edat mínima legal per contraure matrimoni són els 16 anys per les noies i els 18 anys pels nois, tot i que juntament amb Bangladesh és el país asiàtic on més matrimonis infantils es celebren sense registrar o mitjançant un registre fraudulent que no verifica l'edat dels contraents. A banda, no es compleixen ni es fan servir les sancions derivades per registrar matrimonis de menors. Així mateix quan més jove és una noia al casar-se més gran acostuma a ésser la diferència d'edat entre ella i el seu marit.

Els motius pel matrimoni són diferents per a homes i dones. Els homes han de casar-se per satisfer les seves necessitats sexuals, emocionals i reproductives i, a més, tenir una esposa permet garantir que se n'ocuparà de totes les tasques de la llar i de tenir cura de la parentela. Les dones han de casar-se pel risc que suposa per la seva reputació romandre soltera i perquè són una càrrega pels seus pares.

Tant les noies com els nois cal que honrin les decisions i els desitjos de la seva família pel que fa a les aliances matrimonials. Pels pares, **fracassar en la cerca de parella** pels seus/ves fills/es es considera un gran fiasco en l'acompliment de les obligacions parentals i, en aquest cas, es veuran sotmesos a crítiques i pressió social per part de la comunitat.

Romandre solter durant llarg temps és inacceptable per ambdós gèneres però les conseqüències són pitjor per a les dones. Donada la tradició de **control de la sexualitat femenina** existeix un fort desprestigi i estigma sobre les activitats sexuals fora del matrimoni a més del risc de que la noia pugui ésser víctima d'assetjament i violència sexual.

Tanmateix, el matrimoni té un impacte clar i fortament negatiu en **l'educació futura** de les noies i de les dones. Tot i que les dones tinguin un alt nivell educatiu hauran de fer totes les funcions i tasques que corresponen a una mestressa de casa. Per això, és suficient amb l'educació secundària. La feina de la dona és rudimentària i inferior a la de l'home.

1.3. El consentiment en els matrimonis concertats

Un matrimoni concertat és aquell on els nuvis són **seleccionats per un tercer** enlloc de per ells mateixos, variant el temps que transcorre entre la primera presentació i el casament. A Pakistan, els matrimonis concertats són la regla general: els contraents no s'oposen i accepten la tradició donant el seu consentiment tot i que molts cops resulta difícil determinar si el consentiment ha estat expressat amb total i absoluta llibertat.

El sistema de dots continua actiu de tal forma que la família de la núvia cal que doni diners, propietats, promeses de millora, etc. a la família del futur marit. Les noies joves necessiten una dot més baixa que les dones. Per això, el sistema de dots és un desencadenant directe del matrimoni precoç ja que ofereix incentius a la família de la noia i és un element estructural que devalua la posició social de les dones i les noies.

Actualment (*Coram International, 2016*) s'estima que els **matrimonis watta-satta** arriben a un 40% en les zones rurals de Pakistan. Es tracta d'aliances matrimonials consanguínies entre cosins, tiets-nebots, etc. que enforteixen els vincles entre dues famílies i generen una successió de futures aliances. Quan esclaten desavinences en un matrimoni watta-satta és costum intentar una reparació mitjançant un nou matrimoni watta-satta accelerant-se la imposició per part dels pares.

El rol subordinat de les noies a les famílies fa que sigui molt difícil contradir o desafiar l'autoritat paterna sobre el matrimoni. Una noia no acostuma a contradir una decisió que ella mateixa no pot prendre. Si una persona no espera poder prendre una decisió per sí mateixa, la percepció de la pressió social i de la coacció es veu modificada. Si no es pot triar el futur segons el propi judici o opinió personal és habitual que la coacció no sigui discernible.

La qüestió del **consentiment matrimonial** està sotmesa a múltiples malentesos interculturals. En el cicle de la vida de les famílies, els pares prenen les decisions en nom de les seves filles i els seus fills i es considera que aquestes decisions poden harmonitzar els beneficis dels nuvis i els interessos de les famílies. La

importància del consentiment augmenta amb l'edat, el nivell educatiu i els ingressos de les dones, doncs als homes se'ls dona més marge de decisió respecte a quan i amb qui casar-se. En qualsevol cas, gairebé sempre es tracta de donar consentiment al matrimoni prèviament concertat pels pares, la qual cosa reforça el sistema d'aliances endogàmiques i la discriminació de gènere.

1.4. Bases jurídiques del consentiment matrimonial a Catalunya i Espanya

La Constitució espanyola al seu article 32.1 reconeix el dret de les dones i els homes a contraure matrimoni en situació de plena igualtat jurídica. Al Codi Civil espanyol, article 44 i a l'article 231-2 del Codi de Família de Catalunya es recullen els mateixos principis així com que l'edat mínima per contraure matrimoni és la d'un menor emancipat, és a dir, una persona de 16 anys.

La Convenció de les Nacions Unides sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona al seu article 16.b reconeix explícitament que les dones tenen dret a triar lliurement el seu cònjuge, contraure matrimoni només per la seva voluntat i amb ple consentiment. En consonància, el Codi Penal espanyol al seu article 172 bis contempla el matrimoni forçat com a una forma de coacció de tipus agreujant i la llei 5/2008 de 24 d'abril per eradicar la violència masclista a Catalunya també considera al seu article 5.4.e, el matrimoni forçat com una forma de violència de gènere. Així mateix, la Generalitat de Catalunya (2014) va establir un protocol interdepartamental per a l'abordatge dels matrimonis forçats. Cal esmentar que la jurisdicció espanyola no és competent si el delicte del matrimoni forçat es produeix fora del territori espanyol. En cas de que el matrimoni forçat s'hagi produït fora de les nostres fronteres es pot utilitzar el recurs de la nul·litat durant el primer any després del matrimoni, o posteriorment el divorci.

Nombrosos autors (*Ordóñez (2014); Bergalli i Bodelon (1992)*) assenyalen que el consentiment en un matrimoni concertat seria igual de nul o invàlid que el consentiment en un matrimoni forçat, doncs és molt probable que n'hi hagin **vicis del consentiment** com ara la coacció familiar i la reserva mental. Qualsevol matrimoni no serà vàlid si existeixen dubtes sobre el ple i lliure consentiment de, al menys, un dels contraents. En aquesta mateixa línia d'argumentació alguns autors (*Cabrera Asin, A. i Ordóñez Godina, A.*) consideren que tant el matrimoni forçat com el matrimoni concertat en menors d'edat seria un tipus atenuat de trata.

Per part d'alguns autors (*Bergalli, R. i Bodelon, E.*) s'han destacat les limitacions de la tipificació penal dels matrimonis forçats com a principal i gairebé exclusiu

element d'una política de garanties d'igualtat d'ambdós gèneres en el contracte matrimonial. El dret penal té una gran força simbòlica per assignar **negativitat social** a conductes com ara el matrimoni forçat però no és un motlle buit al que es pot atorgar un contingut transformador, sobretot perquè els instruments que donen suport al sistema penal ho reconduïxen tot a l'àmbit del delictes, l'acció individual i la solució penal. Tanmateix, la tipificació penal del matrimoni forçat pot tenir efectes dissuasius, provocar canvis en la percepció del problema i del seu significat i legitimar als grups que ho denuncien (*Igrareda, N.*).

2. OBJECTIUS

L'objectiu principal d'aquest Informe és explorar els factors que indueixen i/o s'associen a un matrimoni forçat o imposat per tercers entre les dones joves pakistaneses que resideixen a Catalunya.

Les veus de les dones joves pakistaneses s'expressen mitjançant el resultat combinat d'entrevistes personals a una mostra intencional i a través d'un Grup Focal presencial.

Per cobrir aquest objectiu hem donat veu també a les mares de les dones joves pakistaneses donada la seva influència directa en el arranaments matrimonials de les filles.

3. MATERIAL I MÈTODES

S'han realitzat 70 entrevistes personals a dones casades algun cop d'origen pakistanès residents a Catalunya. Les entrevistes s'han realitzat per una medidora intercultural pakistanesa utilitzant un qüestionari semiobert.

S'han realitzat 28 entrevistes personals a dones joves d'origen pakistanès residents a Catalunya. Les entrevistes s'han realitzat per una medidora intercultural pakistanesa utilitzant un qüestionari semiobert.

S'ha celebrat un Grup Focal compost per 7 dones joves d'origen pakistanès residents a Catalunya. La selecció de les noies va estar realitzada per l'Associació Cultural Educativa i Social Operativa de Dones Pakistaneses (ACESOP). El Grup Focal va ésser conduït per una lideressa de la comunitat pakistanesa i una metgessa especialista en medicina preventiva.

PERFIL DE LES DONES ENTREVISTADES PAKISTANESES ADULTES

Lloc de naixement	Pakistan / Urbà	8	11,4%
	Pakistan/ Rural	53(*)	75,7%(*)
	Barcelona	8	11,4%
	Altres	1	1,5%

Edat	Menys de 25 anys	1	1,5%
	De 26 a 35 anys	23	32,9%
	De 36 a 45 anys	29(*)	41,4%(*)
	De 46 a 55 anys	12	17,1%
	Més de 56 anys	5	7,1%

Rangs extrems: 22 anys i 59 anys d'edat.

Estat civil	Casades	66 (*)	94,3%(*)
	Divorciades	4	5,7%

Nombre de fills/es	Cap fill	7	10%
	1 fill/a	10	14,3%
	2 fills/es	18	25,7%
	3 fills/es	19(*)	27,1%(*)
	4 fills/es	16	22,9%

Estudis realitzats	Universitaris	21	30%
	Secundaris	36(*)	51,4%(*)
	Primaris	11	15,7%
	NS/NC	2	2,9%

Activitat Econòmica	Mestressa de casa	47 (*)	67,1%(*)
	Treball remunerat	23	32,9%

Anys de vida matrimonial	Menys de 5 anys	8	11,4%
	De 6 a 15 anys	20	28,6%
	De 16 a 25 anys	27(*)	38,6%(*)
	De 26 a 35 anys	13	18,5%
	Més de 36 anys	2	2,9%

Rangs extrems: 1 any i 37 anys.

Lloc de residència	Barcelona	53 (*)	75,7%(*)
	Àrea metropolitana	17	24,3%

RESUM DEL PERFIL DE LES DONES PAKISTANESES ADULTES ENTREVISTADES

El 75,7% de les dones han nascut en regions rurals de Pakistan i el 41,4% es troben a la franja d'edat de 36 a 45 anys.

En el moment de l'entrevista continuen casades el 94,3% i el 50% tenen tres fills/es o més.

Tenen estudis universitaris el 30% i estudis secundaris el 51,4% i són mestresses de casa el 67,1%.

Resideixen a la ciutat de Barcelona el 75,7%, principalment als districtes de Ciutat Vella i Sant Andreu, i el 38,6% porten de 16 a 25 anys de vida matrimonial.

PERFIL DE LES DONES JOVES PAKISTANESES ENTREVISTADES

Lloc de naixement	Pakistan	10	35,7%
	Barcelona	13(*)	46,4%(*)
	Espanya	2	7,2%
	Altres països	3	10,7%

Edat	De 15 a 18 anys	13(*)	46,4%(*)
	De 19 a 25 anys	11	39,3%
	De 26 a 30 anys	3	10,7%
	Més de 30 anys	1	3,6%

Rangs extrems: 15 anys i 31 anys d'edat.

Activitat Principal	Només estudia	13(*)	46,4%(*)
	Estudia i Ajuda a casa	5	17,9%
	Treballa	7	25%
	Altres situacions	3	10,7%

Lloc de Residència	Barcelona	17(*)	60,6%(*)
	Àrea Metropolitana	7	25%
	Espanya	2	7,2%
	Cada d'Acollida	2	7,2%

Futur a dos-tres anys	Continuar estudiant	11(*)	39,3%(*)
	Estudiar i treballar	4	14,3%
	Treballar	7	25%
	Immigraré a Anglaterra	3	10,7%
	Altres	3	10,7%

Plans de Casament	Sí, en té	5	17,9%
	No en té	22(*)	78,5%(*)
	No vol casar-se	1	3,6%

RESUM DEL PERFIL DE LES DONES PAKISTANESES JOVES ENTREVISTADES

El 46,4% de les dones han nascut a Barcelona i el 86% són més joves de 26 anys.

Hi viuen actualment a Barcelona el 60,6% i la seva activitat principal són els estudis en un 46,4%.

Els plans de futur a dos-tres anys, el 79% de les entrevistades no són el matrimoni. L'activitat preferent de futur són només els estudis en el 39,3% de les joves i el treball (sol o combinat amb els estudis) en l'altre 39,3% dels casos.

RESUM DEL PERFIL DE LES DONES JOVES QUE VAN PARTICIPAR AL GRUP FOCAL

El grup va estar compost per 7 dones joves amb edat compreses entre els 15 i els 26 anys, essent la mitjana d'edat de 20,8 anys i essent primogènites el 71,4%. Entre aquestes dones, dos estan casades i la més jove de totes pertany a una família situada al llindar de la pobresa. Totes les dones solteres estan estudiant i entre les casades una treballa i té el marit residint a Pakistan i l'altre està en procés de divorci d'un segon matrimoni.

4. RESULTATS

4.1. DONES PAKISTANESES ADULTES

A. *ELECCIÓ DEL MARIT I GRAUS DE CONSENTIMENT AL MATRIMONI ENTRE LES DONES PAKISTANESES ADULTES.*

Els progenitors majoritàriament seguits d'alguns familiars van triar el seu futur marit. Destaca un 14% de dones que manifesten ésser elles mateixes qui van escollir els seus marits. Pel que fa al consentiment, una gran majoria van consentir sense dubtar-ho pensant que els seus pares volien el millor per elles i una minoria s'ho va rumiar. Destaca un 24% de dones que es van resistir a la proposta tot i que van acabar acceptant-la.

Mes de la meitat de les dones manifesten que van conèixer el seu marit abans del casament degut a que existia algun grau de consanguinitat o veïnatge. Tanmateix, el 43% de les dones recorden que van conèixer el seu marit el dia del casament o les van ensenyar la seva foto poc abans.

B. *PROCEDÈNCIA DEL MARIT I CELEBRACIÓ DEL MATRIMONI ENTRE LES DONES PAKISTANESES ADULTES.*

Tots els marits de les dones van néixer al Pakistan i el casament es va celebrar a Pakistan en el 89% dels matrimonis.

C. *INTERVALS DE FECUNDITAT PEL PRIMER I SEGON FILL/A DESPRÉS DEL MATRIMONI ENTRE LES DONES PAKISTANESES ADULTES.*

Les dones entrevistades que han estat mares es reparteixen gairebé a parts iguals entre les que es van quedar embarassades durant el primer any després de casades i les que van esperar varis anys per tenir el/la primer fill/a.

L'interval entre el primer part i el segon embaràs entre les dones que han estat mares de més d'un/a fill/a va ésser de més d'un any en una gran majoria dels casos tot i que bastantes van manifestar que no se'n recordaven del temps que va passar entre el primer naixement i el segon embaràs.

D. *INFLUÈNCIA EN LA DECISIÓ DELS FILLS I DE LES FILLES RESPECTE ALS SEUS ACTUALS O FUTURS MATRIMONIS.*

Pel que fa a les filles ja casades, una majoria de les dones van triar el futur marit de les seves filles essent l'edat de la núvia de més de 22 anys en una gran part dels casos. Actualment, la pràctica totalitat de les filles casades viuen en una ciutat diferent a la de la mare.

Respecte a les filles no casades predomina una certa tendència al pacte la negociació del futur marit que s'expressa de dues formes: unes mares diuen que les seves filles triaran però elles han d'autoritzar-lo i altres manifesten que triaran elles però que donaran marge pel consentiment a les seves filles. Cal remarcar que un 72% de les mares donen prioritat per damunt de tot als estudis de les seves filles.

Pel que fa als fills homes, es reparteixen gairebé a parts iguals les respostes de que faran el mateix que amb les filles i les de que donaran llibertat als fills per triar.

E. *SATISFACCIÓ AMB EL SEU MATRIMONI I INCIDÈNCIES MÉS FREQUËNTS EN LA RELACIÓ DE PARELLA.*

De les dones que estaven casades en el moment de l'entrevista una majoria aclaparadora manifesten satisfacció amb el seu matrimoni i emfatitzen que el marit es preocupa molt per elles i els seus/ves fills/es.

Tot i la satisfacció matrimonial, més del 80% manifesten tenir discussions freqüents i que el seu marit les menysté i les crida.

El control marital de les seves vides i moviments no és viscut amb gaire preocupació per les dones i en bastants ocasions les dones emfatitzen que respon a un mutu acord.

Una minoria d'un 12% manifesta que en algun moment de la seva vida matrimonial els hi han vingut ganes de separar-se, que ja no mantenen relacions íntimes amb el seu marit o bé que aquest les ha maltractades físicament.

4.2. DONES PAKISTANESSES JOVES

A. *ELECCIÓ DEL FUTUR MARIT, ORÍGEN DEL MATEIX I LLOC DEL CASAMENT ENTRE LES DONES JOVES D'ORIGEN PAKISTANÈS.*

Un 68% de les dones joves han pensat com serà l'elecció del seu futur marit i d'aquestes la totalitat creuen que els seus progenitors intervindran d'alguna manera en la tria, bé mitjançant la presentació de candidats que elles hauran de consentir, bé de comú acord o inclús imposant el matrimoni (18%).

L'origen del futur marit està predeterminat en el 71% dels casos: serà un home d'origen pakistanès però no resident a Pakistan i, en la gran majoria dels casos, la determinació de les joves és conèixer-lo personalment abans del matrimoni que menys del 7% pensen celebrar a Pakistan.

B. *EXPECTATIVES SOBRE LA VIDA MATRIMONIAL I LES RELACIONS AMB LA FUTURA PARELLA ENTRE LES DONES JOVES D'ORIGEN PAKISTANÈS.*

Un 64% de les dones joves s'imaginen combinant la seva vida de casades amb la feina en primer lloc i, en tot cas, amb els estudis. Un 36% s'han rumiat que prendran un temps de convivència amb el seu marit abans de quedar-se embarassades. Cal remarcar que la majoria de les joves manifesten plans superposats.

De forma aclaparadorament majoritària, les joves expressen amb convicció que el seu futur matrimoni funcionarà de forma diferent al dels seus progenitors. Tenen expectatives de viure unides al seu marit i ser tractades com a iguals, inclús un 21% manifesta que tirarà endavant les seves pròpies iniciatives un cop casada.

4.3. RESULTATS DEL GRUP FOCAL DE DONES JOVES D'ORIGEN PAKISTANÈS

La troballa més remarcable que s'observa en aquest Grup Focal n'és que les noies casades precoçment són filles de progenitors divorciats. La fragmentació familiar ha precipitat la decisió paterna de casar-les aviat i amb homes residents al Pakistan.

Tota la resta de noies hi viuen en família amb els seus progenitors i manifesten tenir força confiança en ells pel que fa a que no les imposaran un matrimoni contra la seva voluntat perquè les valoren com a filles i també volen que continuïn estudiant.

Les noies que estudien manifesten sentir-se molt ben integrades i acceptades a les seves xarxes d'amistat que són multiculturals o predominantment catalanes en funció de l'escola on estan cursant els seus estudis. No han tingut conflictes com ara assetjament escolar ni s'han vist discriminades pel seu origen.

Totes les noies que estudien, amb excepció de la que pertany a una família molt humil, donen prioritat per damunt de tot a finalitzar els seus estudis i en bastants casos volen fer carreres universitàries.

Quan el grup s'endinsa en imaginar el futur a dos anys, les noies que estudien manifesten la voluntat de treballar i continuar estudiant excepte en el cas d'una que té plans d'immigrar a Anglaterra i subratlla un projecte de vida clarament propi i independent.

Al grup es debat sobre la idea d'autonomia que tenen les noies i moltes emfatitzen que els diners no són una garantia d'independència, que cal tenir consciència de les decisions que vas prenent i inclús imaginar-te que saps viure sola.

Els projectes de vida de les dues noies casades són radicalment diferents als de les noies que estudien. El matrimoni condiciona en els dos casos els seus plans de futur que alhora divergeixen completament. Una de les noies casades treballa a temps complert, mostra un esperit emprenedor i pretén fer-se càrrec de tota la seva família resident a Pakistan. La segona noia casada ha estat víctima d'un matrimoni infantil i d'un posterior matrimoni imposat, actualment es troba en procés de divorci, no té recursos econòmics ni personals i no mostra cap sentiment de control sobre el seu futur.

5. CONCLUSIONS

La comunitat pakistanesa a Catalunya viu una intensa i extensa transformació intercultural que per a les dones joves pakistaneses residents a Catalunya implica una considerable obertura d'oportunitats educatives i un horitzó d'aspiracions cap a carreres de grau superior.

La prioritat que les dones joves pakistaneses donen als seus estudis rep el suport explícit de les seves mares en un nombre remarcable de casos. El fet de que les noies pakistaneses posin per endavant el seus estudis també aconsegueix la funció d'aplaçar el matrimoni.

Les noies pakistaneses que viuen amb els seus progenitors en famílies que es veuen a si mateixes com estables reporten bons resultats acadèmics, majors aspiracions educatives i veuen el matrimoni com a un fet a llarg termini i, en general, posterior als vint-i-cinc anys.

En qualsevol cas el matrimoni heterosexual és vist com un fet de la vida, naturalitzat culturalment, pel que totes les noies pakistaneses passaran quan siguin més grans. Les noies pakistaneses no contempen l'opció de romandre solteres o mantenir unions de fet. En aquest context cultural, on el matrimoni forma part del guió de vida, tant per noies com per nois, l'aspiració majoritària de les noies pakistaneses és posposar la selecció de la seva futura parella i intentar negociar al màxim amb els seus progenitors la tria del seu futur marit eixamplant el seu marge pel consentiment matrimonial. Aquesta marcada preferència de les noies coincideix amb la tendència general que manifesten les mares entrevistades que creuen cal donar més marge d'elecció a les seves filles joves en la tria del seu futur marit.

La preferència per assolir alts nivells educatius i posposar l'enllaç matrimonial està concentrada en les famílies pakistaneses on no s'ha produït cap divorci o separació dels progenitors i on existeix un equilibri econòmic. Aquestes preferències, cas de que s'arribin a formar, sofreixen un capgirament radical quan les famílies són més humils i/o el pare i la mare s'han divorciat. En aquestes circumstàncies els estudis s'abandonen i es precipita els matrimonis precoç i imposat amb homes residents al Pakistan.

En la mida que la comunitat pakistanesa a Catalunya es vegi sacsejada per les conseqüències econòmiques crítiques de la pandèmia per la COVID-19, el patrimoni educatiu i els projectes d'un futur més autònom per part de les noies pakistaneses es veuran en perill.

Setembre 2020. Barcelona.

Composició de Portada: Associació Salut i Família.

Esta obra està subjecta a la llicència de Reconeixement – NoComercial-SinObraDerivada- 3.0 Unported de Creative Commons. Per veure una còpia d'aquesta llicència, visitar: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.07/>

